

Nr 349.

Godkänd av första kammaren den 8 juni 1918.
Godkänd av andra kammaren den 8 juni 1918.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utbetalande av förskott å krigstidstillägg för 1919 åt befattningshavare i statens tjänst.
(Första särskilda utskottets utlåtande nr 20.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 19 april 1918 avlåten proposition, nr 394, har Eders Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva,

a) att såsom förskott i avräkning å det krigstidstillägg, som kan varda befattningshavare i statens tjänst för år 1919 beviljat, må, intill dess kungörelse om sådant krigstidstillägg utfärdats och trätt i kraft, utbetalas vad som enligt kungörelsen den 22 mars 1918 (svensk författningssamling nr 138) skolat till respektive befattningshavare såsom krigstidstillägg vid utgången av varje avlöningsperiod utbetalas, därest samma kungörelse vore även för år 1919 gällande;

b) att härför erforderliga belopp må utgå

beträffande befattningshavare vid verk och institutioner, för vilka särskilt anslag för beredande av krigstidstillägg och krigstidshjälp under år 1918 icke av innevarande års riksdag beräknats, av de medel, av vilka verkets eller institutionens omkostnader i övrigt bestridas; samt

beträffande övriga befattningshavare av de medel, som för beredande av krigstidstillägg och krigstidshjälp för år 1919 må varda å 1919 års riksstat särskilt avsatta.

Under den tid som förflutit sedan riksdagen fattade sitt beslut i fråga om krigstidstillägg och krigstidshjälp under innevarande år åt befattningshavare i statens tjänst har det visat sig, att man icke kan hysa någon förhoppning om en sådan mildring av dyrtidens tryck under den

närmaste framtiden, att krigstidstillägg under år 1919 skulle kunna bliva vare sig obehövt eller i mindre utsträckning än under innevarande år erforderligt. På grund härav och under åberopande av övriga i Eders Kungl. Maj:ts proposition andragna skäl har riksdagen ansett sig böra medgiva, att åt statens befattningshavare må utbetalas förskott å nästkommande års krigstidstillägg under den tid av år 1919, som kan komma att förflyta, intill dess riksdagen fattat beslut i ärendet och kungörelse härom trätt i kraft.

Riksdagen delar den i propositionen uttalade uppfattningen, att den föreslagna förskottsutbetalningen bör omfatta allenast det i visst förhållande till avlöningsförmånernas storlek stående krigstidstillägg, som utbetalas vid utgången av varje avlöningsperiod, men däremot icke den på en gång utgående s. k. grundplåten. För undvikande av missförstånd synes det emellertid böra särskilt betonas, att förskott icke må utbetalas å nyssberörda s. k. grundplåt.

Riksdagen, som i övrigt icke funnit något att erinra mot Eders Kungl. Maj:ts proposition, får således anmäla, att riksdagen medgivit,

a) att såsom förskott i avräkning å det krigstidstillägg, som kan varda befattningshavare i statens tjänst för år 1919 beviljat, må, intill dess kungörelse om sådant krigstidstillägg utfärdats och trätt i kraft, utbetalas vad som enligt kungörelsen den 22 mars 1918 (svensk författningssamling nr 138) skolat till respektive befattningshavare såsom krigstidstillägg vid utgången av varje avlöningsperiod utbetalas, därest samma kungörelse vore även för år 1919 gällande, dock att dylikt förskott icke må utgå å den s. k. grundplåten, 365 kronor, om vilken finnes stadgat i § 1 mom. 3 av samma kungörelse; samt

b) att härför erforderliga belopp må utgå beträffande befattningshavare vid verk och institutioner, för vilka särskilt anslag för beredande av krigstidstillägg och krigstidshjälp under år 1918 icke av innevarande års riksdag beräknats av de medel, av vilka verkets eller institutionens omkostnader i övrigt bestridas; samt

beträffande övriga befattningshavare av de medel, som för beredande av krigstidstillägg och krigstidshjälp för år 1919 må varda å 1919 års riksstat särskilt avsatta.

Stockholm den 8 juni 1918.

Med undersätlig vördnad.